

VLAAMSE ESPERANTO BOND, in 1930 opgericht onder de naam Flandra Esperanto Ligo.

Tijdens het 20ste Esperanto-wereldcongres (XX-a Universala Kongreso) te Antwerpen, in 1928, bezorgde de Antwerpse Vlaamsgezinde Esperantogroep (Flandrema Grupo) alle buitenlandse deelnemers gratis een brochure van 12 blz. met als titel *La Flandra Movado*, klarigata al la partoprenantoj de la XX-a Universala Esperanto-Kongreso en Antwerpen, 3-11a de agosto 1928 (De Vlaamse beweging, verklaard aan de deelnemers van het 20ste wereldcongres in Antwerpen). Deze groep was lid van Het Vlaamsche Front. In juli 1929 nam dezelfde groep het initiatief tot uitgeven van een maandelijks tijdschrift *Flandra Esperantisto* (De Vlaamse Esperantist), met als ondertitel *Organo de la Flandra Esperanto Movado*. Redacteur was Jan van Schoor. Het tijdschrift ontstond als protest tegen de anti-Vlaamse houding van de *Belga Esperanto Ligo*, en was een tegenhanger van het tijdschrift *Belga Esperantisto*.

Met Pinksteren 1930 hielden de Vlaamse esperantisten hun eerste congres, onafhankelijk van het Belgisch congres, te Antwerpen. Tijdens dit congres besloot men tot oprichten van de *Flandra Esperanto Ligo* met als voorzitter Jozef Muys en als secretaris Edgard Verheyden. *Flandra Esperantisto* werd het eigen orgaan van de vereniging. Als doel werd vastgelegd: het propageren van het Esperanto onder de Vlamingen, aan andere volkeren de Vlaamse cultuur te leren kennen en in de mate van het mogelijke de wereldvrede bevorderen. In november 1930 stichtten ze een eigen boekhandel, *Flandra Esperanto Instituto*, wettelijk geregistreerde vereniging, maar met aandelen die geen rente opleverden.

Telkenjare werd een congres georganiseerd, waarbij het elfde (1940, gepland te Brussel) niet plaatsvond, doordat België enkele dagen daarvoor in de Tweede Wereldoorlog betrokken werd. In 1947 werden de congressen hervat (Mechelen), tot men

in 1951 besloot samen met de Nederlandse Esperantisten te congresseren (1951 in Hilversum, 1952 in Rotterdam, hoewel Antwerpen gepland was). In 1953 kwam er een zekere toenadering tot de Belgische Bond (Rega Belga Esperanto Ligo), en werden de congressen Beneluksaj Kongresoj genoemd.

Op het eind van 1961 werd er besloten over te gaan tot samensmelting van de Vlaamse Esperantistenbond met de Koninklijke Belgische Esperantobond en zo ontstond de Belga Esperanto-Federacio. De tijdschriften van beide bonden hielden op te bestaan en er ontstond een gemeenschappelijk tijdschrift, Sonorilo (als herinnering aan de naam van het eerste Belgisch Esperantotijdschrift La Belga Sonorilo - 1902).

Voorzitters van de Vlaamse Esperanto Bond waren achtereenvolgens : J. Muys, Leo Calloens, H. Rainson, Th. van Gindertaelen en Ger. Debrouwere; de secretarissen waren achtereenvolgens : E. Verheyen, Ger. Debrouwere en W. Maertens.

PIET DE SMEDT